

ת"פ 57474/07 - מדינת ישראל נגד מוחמד בוקאעி

בית המשפט המחויזי בחיפה
ת"פ 57474-07 מדינת ישראל נ' בוקאעוי
לפני כבוד השופטת דיאנה סלע
מדינת ישראל
נגד
מוחמד בוקאעוי

גזר דין

הנאשם, יליד 86', הורשע על פי הodiumו בכתב אישום שתוון במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של נשיאת נשק ותחמושת - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא ו-144(ב) סיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין).

1. עובדות כתב האישום המתוון בהתמצית

א. במוועדים הרלוונטיים לכתב האישום, התגorer הנאשם בביתו בכפר אם אל קטוף (להלן: הבית). בתאריך 21/7/15 בשעה מדויקת שאינה ידועה למאשימה, נשא והוביל הנאשם אקדח מסוג CZ, מספר סידורי 168401, שבعلיו הינו דורון גור (להלן: הבעלים), ואשר נגנב מהבעלים ביום 08/10/6 או בסמוך לכך (להלן: הנשך). הנאשם נשא את הנשך ובתוכו מחסנית ובה כדורים מסוג 9 מ"מ ומחסנית נוספת ריקה בתוך גרב (להלן: הגרב) מאוחר חריש ועד לביתו.

בביתו הוציא הנאשם את הנשך והמחסנית עם הcadors מותך הגרב, והחביא אותו מתחת לשמייה על הספה בחדר האורחים (להלן: השמייה והספה, בהתאם). את המחסנית הריקה השאיר בתוך הגרב והחביאה בארון נעלים הנמצא בחדר כניסה לבית (להלן: ארון הנעלים).

בחיפוש שנערך בבית הנאשם באותו יום - 21/7/15, נתפס הנשך מתחת לשמייה, והמחסנית נתפסה בתוך הגרב בארון הנעלים.

ב. במשען המתוארים לעיל, הנאשם נשא והוביל נשך שסוגל לירוט כדור, קלע, פגץ, פצצה או צויצא באלה, שכוכחו להמית אדם, ותחמושת בלבד רשות על פי דין להחזקתם או לנשיותם.

2. הסדר הטיעון

במסגרת הסדר הטיעון תוקן כתב האישום כאמור לעיל, ללא הסכמה לעניין העבישה. כמו כן הוסכם כי ההגנה תהא רשאית לטען לעניין האופן בו הגיע הנשך לידי הנאשם, אם כי אין הסכמה לתוקן הטיעון.

ראיות לעונש

עמוד 1

.3. לנאים אין כל עבר פלילי.

תסקרים של שירות המבחן

שירות המבחן הגיע שני תסקרים בעניינו של הנאשם. (הראשון ביום 16/02/21 ותשקייר משלים ביום 16/4/21), ביקש דוחיות כדי לגבות עמדת סופית, אך ככל המליץ כי הנאשם יהיה נתון בצו מבחן בשך שנה, ירצה מאסר בעבודות שירות, שלא לתקופה המקסימלית, וכן יוטל עליו מאסר על תנאי, צופה פני עתיד.

א. שירות המבחן התרשם לחובו הנאשם, ציין כי מדובר על צייר נורטטיבי, אשר הצליח לשמר על תפקוד יציב במהלך חייו, ללא דפוסים עבריניים מושרים, אם כי קיים פער בין אורחות חייו לבין המיחס לו בכתב האישום המתוקן. שירות המבחן המליץ וה הנאשם הביע נוכנות להשתלב בקבוצה טיפולית במסגרת השירות, ייעודית לדוברי ערבית המעורבים בעבירות הנשך (להלן: הקבוצה), לצורך הפחתת סיכון להשנותם של מעשים דומים.

קצינת המבחן המליצה על דחיה ממושכת בעניינו של הנאשם, במסגרת תיבחן השתלבותו במערך הטיפול, ובהתומה יוגש תשקייר משלים.

ב. משנדחה הדיון לפרק זמן קצר מה המבקש, הוגש תשקייר המשלים, בו צינה קצינת המבחן כי הנאשם נמצא מתאים להשתלב בטיפול בקבוצה, שטרם החלה לפעול, והצפיה להפתחה במהלך חודש מאי 16'. לפיכך, ביקש לדחות את הדיון פעם נוספת, למשך שלושה חודשים. עם זאת חיוותה דעתה כי אם יחליט בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם בשלב זה, ישת עליו מבחן, מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וכנס, בציינה כי שליחתו מאחריו סורג ובריח עלולה להגביר דפוסים שלויים ועבריינים ולמנוע שילובו בהליך טיפול. לפיכך, המליצה כי בית המשפט ימנע מהטלת עונש מאסר בפועל בעניינו של הנאשם.

עדוי אופי

א. חמו של הנאשם, מר אחמד מחאמיד, גמלאי משרד החינוך, שהיה לדבריו בורר בעבר, נמנה בעבר על ועדת הסולחה, וכיום עוסק באופן עצמאי בהשכנתם של זום בין משפחות ואנשים מסוכסים, סיפר על היכרותו העומקה והמומשת עם הנאשם משחר ילדותו, לאור הקשר המשפטי ההדוק ביניהם, הפליג בשבוחו ובירך את רחמיו של בית המשפט.

לדבריו, הנאשם נשוי לבתו, שהינה עובדת סוציאלית מזה כשנתיים, לאחר שהיא מאורסם ארבע שנים, לשנים תינוקת בת שנה וחצי, ואשתו בהריון.

הוא ציין כי הנאשם שירת שירות לאומי בעצמו, התגייס לצבא על אף שלא הייתה עליו חובה לעשות כן, ועבד במשך כשנתיים בمبرירים, תקופה קשה במהלךה נקלע למקומות של סכנות חיים, בשל מסירותו לעבודתו ואמינותו, נפצע בשירות, ואף קיבל עדותות הוקה.

מדובר בבחור נורטטיבי שזויה לו העבירה הראשונה, והינה חריגה ויוצאת דופן בחווי הצעירים. הוא אף תיאר ארוכות את הנזק שנגרם לנאם כתוצאה מהטעות שביצע, אם בתחום הכלכל, אם בתחום הלימודים, ואם בקשר לתכניות להתגיס למשטרה נגוז. הוא אף תיאר את התדרמה בה קיבלו חברי הרבים את הבשורה הרעה, אך ציין כי הכל מחזיקים אותו, וכי מדובר במקרה בודד. (עמ' 14 לפרט, ש' 17-16, עמ' 7).

ב. מר מוחמד כעביה, אחראי על המגזר הבדואי והערבי במשרד ראש הממשלה, ומזכיר יד לבנים לחלי הבדואים, ומוועדי גיוס לצה"ל בקרב המגזר הערבי, הנוצרי והבדואי, סיפר כי הוא מכיר את משפחתו של הנאשם, ואף סייע בגיוסו של הנאשם למשמר הגבול. לדבריו, הנאשם ביצע את שירותו הצבאי על הצד הטוב ביותר, ולאחר שחרורו התכוון לסייע לו באמצעות היחידה להכונת חיללים משוחרים. הנאשם משתיר למשפחה טוביה מאוד, ואף שקרתה טעונה, ביקש לחת לזו הזדמנות להשתקם. (עמ' 24 לפroot, ש' 17-6).

6. הגנה הגישה תעוזות הוקירה, הערכה והצטיניות רבות שניתנו לנאים במלחמות שירותו הצבאי, לרבות תעוזת לוחם, תעוזת הצטיינות כלוחם מג"ב, תעוזת גמר מבית הספר לכשר קרבו, תעוזת הוקירה על שירות במשמר הגבול משנים 96'- 09', תעוזת הערכה ממשירות סדר, תעוזת הוקירה על השתתפותו במלחמה לבנון השנייה ועוד. הנאשם סיים בהצלחה מספר קורסים בצבא, ותעוזות על כך הוגשו לבית המשפט.

7. טייעוני המאשימה

ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשם מאסר בפועל בגין מתחם הענישה, הנע לשיטתו במקורה הנדון בטוויח שבין שנתיים לארבע שנים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס כספי.

א. בהפניתו לעובדות כתוב האישום המתוקן, טען ב"כ המאשימה כי במעשהיו פגע הנאשם בערך החברתי שהוא הבתחת שלום הציבור והגנה על חי אדם, שכן זמינות הנشك תורמת להגדלת מגעל האלים וلتוצאות הקשות שנובעות מכך. העבירות אותן עבר הנאשם טומנות בחובן פוטנציאלי למסוכנות רבה, שאין לדעת מתי תתmesh ומה יהיה מספר הנפגעים עקב כך, כאשר לעויתם הנشك אף מגיע לידיים עבריניות. בנוסף לנשק, בידי הנאשם היו שתי מחסניות שהכilio כדורי 9 מ"מ, ואדם אשר אינו מתכוון לעשות שימוש בנשק אינו צריך להחזיק כדורי אקדח. ועוד, היעדר גרסה של ממש מפי הנאשם בעניין זה מובילה למסקנה בדבר מסוכנות רבה, חרף טענותיו אודות נסיבותיו האישיות והركע הנורמיibi שלו.

ב. לטענתו, יש לקבוע מתחם ענישה חממיר בתיק זה, בהעדר מניע לביצוע העבירה, הבנתו את חומרתה, הסיכון הנובע ממנה וכיוצא בזה.

ג. בהפניתו לaskaר שירות המבחן, טען ב"כ המאשימה כי נסיבותיו האישיות של הנאשם אין מצדיקות חריגה לפחות מתחם העונש ההולם המקובל. עסוקין בנאים שאינם לוקחים אחריות מלאה על מעשיו, אין לו הסבר של משמע מדווק החזיק והוביל את הנשק, ושירות המבחן עמד על כך שקרה להעריך את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. נסיבות אלה, לטענתו, מלמדות על מסוכנות גבוהה מזו של הנאשם.

לפיכך, עתר להטלה העונשים המבווקשים על ידו, כאמור לעיל.

8. טייעוני הגנה

הסגנור ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם, ועתר לאימוץ המלצות של שירות המבחן.

א. הנסגנור ביקש לזקוף לזכותו של הנאשם את החיסכון בזמן שיפוטו ואת הودיותו בכתב האישום בהזדמנויות הראשונה, הן בחקירותו במשטרת והן בבית המשפט.

ב. הנסגנור חזר על האמור בתשובהו לכתב האישום. לדבריו, ביום האירוע עבד הנאשם במשמרת לילה כמאבטח בישוב חריש. לאחר שנשמעו יריות במקום, הגיעו כוחות משטרת רבים, ואלה פנו אליו מאחר שתצפת על האзор וביקשו את עזרתו. הנאשם מסר כי ראה שני אנשים יורדים לכיוון העיר, ובסיום המשמרות הגיע לאזר ומצא אקדה עם מחסנית ריקה בכובע גרב לבן. הנאשם נכנסה את הנשך לשקיית ונשא אותו לביתו. הנאשם מסר בחקירותו כי רצה להתקשר למשטרת, אך בשל העובדה שהיא עיר' אחרי שעונות עבודה ממושכות, והסוללה במכשיר הטלפון הנייד שלו התroxקנה, העדייף לכת לישון ולאחר מכן למסור את הנשך למשטרת.

הנסגנור הפנה לבדיקה ט"א שנעשתה על ידי המשטרת, ממנה עולה כי לא נמצא טביעות אצבעות של הנאשם על הנשך או המחסנית, ואף לא נמצאו סימני ירי או תרמילים במסלול הנשייה של הנשך. בנוסף, טען כי אין ראייה כלשהי בתייך החקירה המלמדת על מעשה פלילי שבוצע בנשך על ידי הנאשם.

טעןתו, נשא הנאשם את הנשך לתקופה רגעית וקצרה ביותר. בנוסף, במצור שערכן רפ"ק נמרוד בן דוד ביום 15/7/26, נכתב כי הנאשם נלקח למקום מציאת הנשך וכי נערכה פעולה של הובלה והצבעה. המרחק האוירי אותו עבר הנאשם עם הנשך היה 137 מ', והוא מסלול הנשייה הוא שני ק"מ לכל היותר. לפיכך, מדובר בנשייה קצרה מאוד של הנשך.

ג. הנסגנור הפנה לتفسיר החובי של שירות המבחן, בו צוין כי הסיכוי להישנות העבירה נמוך. הנאשם שיטף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, לקח אחריות על מעשיו והביע נוכנות לחתת חלק בהליך טיפול-שיוקומי.

ד. כן ביקש אף להתחשב לקולא בנסיבות האישיות של הנאשם, אשר פורטו בהרבה לעיל. מדובר באדם נורמלי, בן למשפחה ברוכת ילדים, נשוי, אב לילדה ומצפה ליד נסף. לפני ביצוע העבירה התגorderהו הנאשם בשכירות, ולמרות ששוחרר למעצר בית מלא בית חמו באום אל פאחים, נאלץ להמשיך ולשלם דמי שכירות על ביתו מאחר שרצתה להמשיך להתגorderה בו עם משפחתו. הנאשם שירת בצבא שלוש שנים כלווהם, קיבל תעוזות הסמכה והערכה, ואף השתתף במלחמת לבנון השנייה. בתום שירותו הצבאי עבר קורס מכונאות רכב. הנאשם נאלץ להתפטר מעבודתו כאחראי משמרות במפעל בעקבות מצבו הרפואי של אביו, שלקה במהלך קשה, והחל לעבוד בעבודות שמירה בסמיכות למגוריו הוריו.

ה. בדיון נסף שהתקיים בעניינו של הנאשם לאחר קבלת התفسיר המשלים, ציין הנסגנור כי הנאשם החל להשתתף בקבוצה טיפולית לצעירים ונכח במפגש הראשון, וכי העיקוב בהשתלבותו בקבוצה לא נבע מה הנאשם כי אם מבירוקרטיה של שירות המבחן. לדבריו הנאשם "הקבוצה הטיפולית שלי בכל יום שני, במשך 25 מפגשים". (עמ' 24 לפרט, ש' 4-5).

לפיכך, ביקש הנסגנור להעדיף את שיקולי השיקום בעניינו של הנאשם, ועתר לאמצץ את המלצות שירות המבחן בעניינו.

דברי הנאשם

.9

ה הנאשם ביקש סליהה, וחזר על דברי הנסגנור לגבי הנטיות בהן מצא את הנשך, שעונות ספורות לפני שנטפש.

עמוד 4

"שמתי את הראש לישון אחרי 15 שעות עבודה בלילה. סדר העדיפויות מתבלבל קצת אצל האדם. לא הייתה לי באמת סוללה כי זו שמרת לילה, אני בלבד בשמרת אז אני בטלפון. לשאלת בית המשפט מדוע לא לקחתי את הטלפון של אשתי, אני מшиб שהייתי מאד תשוש והעדפתו לישון אחרי 15 שעות עבודה". (עמ' 21, ש' 30-עמ' 22, ש' 4).

10. מבלי לקבוע עמדה סופית לגבי הענישה הרואה לנאים, התבקשה הממונה על עבודות השירות (להלן: הממונה) לחוות דעתה בשאלת אם הנאשם מסוגל לרצות מאסר בעבודות שירות. הממונה הודיעה כי הנאשם מתאים לעבודות שירות והמליצה להציבו בבית אבות "עד 120" בחדרה, למשך חמישה ימים בשבוע, למשך 8.5 שעות עבודה יומיות.

דין

11. רבות נכתב על הקשיי בגזירת הדין, במיוחד כאשר עסקין בנאים צעירים נורטביבים, נעדרי עבר פלילי, שככל עולם לפניהם, אשר ביצעו עבירות חמורות הפוגעות בביטחון הציבור. במסגרת הענישה, על בית המשפט ליתן ביטוי לשיקולי גמול, מנעה והרתעה (אף שקרונה יודה לאחרונה), בקשר עם נסיבות ביצוע העבירות, חומרתן, תדירותן, השפעתן על כלל החברה, ההשלכות היקולות להיגרם מהן, כגון מידת הפגיעה בביטחון הציבור, הפחד שימושים אלה נוטעים בלבו של אדם מן היישוב ועוד; כן מושפעת הענישה מהנסיבות האישיות של מבצעי העבירות, גilm, עברם הפלילי, עמדתם לגבי העבירות שביצעו, שיקולי שיקום ועוד; כל זאת, תוך איזון בין האינטרסים השונים. (ראו תיקון 113 לחוק העונשין; ראו גם ע"פ 344/81 **מ"י נ' סgal**, פ"ד לה (4), 313, מפי כב' הנשיא שגור; ע"פ 4890/01 **מ"י נ' פלוני**, פ"ד נו(1), 594, מפי כב' הש' בגין (כתוארה דאז); ע"פ 2163/05 **דג'AMIL אליב N' M'** (12/12/05), מפי כב' הש' רובינשטיין).

העיקרון המנחה בגזירת עונשו של הנאשם קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו, כאשר ההחלטה פירשה את עיק론 ההלימה כمبرא את "עקרון הגמול". (ראו לעניין זה דברי כב' הש' רובינשטיין בע"פ 1523/10 פלונית נ' מ"י (18/4/12), וכן ע"פ 156/80 **כוכבי בניין נ' מ"י**, פ"ד לה(4) 744, מפי כב' הש' אלון). השיקולים לבחינת מתחם העונש ההולם (להלן גם: המתחם), הם הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה, ונסיבות הקשרות בביצוע העבירה. כן ניתן לשקל נסיבות נוספות הקשורות ביצוע העבירה לצורך קביעת המתחם, ונסיבות נוספות שאינן הקשורות ביצוע העבירה לשם גזירת העונש המתאים לנאים הספציפי.

חומרת העבירה והערכתם החברתיים שנפגעו בעיטה

12. א. אין צורך להזכיר מילים על חומרת העבירה שביצע הנאשם, אשר נשא וחוביל, ללא רשות על פי דין, אקדה ובתוכו מחסנית עם כדורים וכן מחסנית נוספת ריקה, בנסיבות המתוירות בכתב האישום המתוקן.

החוק וההחלטה ייחסו לעבירות הנשק חומרה מיוחדת, נוכח ההשלכות הרות האסון ופוטנציאלי הסיכון הרב הגלום בהן. נפסק כי זמניותו של נשק חם ורב עוצמה בעל פוטנציאל להסלמה בעבירות אלומות מסוימות, כאשר החזקתו נעשית בדרך כלל כדי לאפשר ביצוע של עבירות אחרות, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם והחמורה

ברמת הענישה. לגבי החומרה בביצוען של עבירות נשק, נפקה:

"בית משפט זה חזר לא אחת על הסכנה הרבה הטמונה בעבירות נשק "בעיקר בשל כך שעבירות מסווג זה מקומות פוטנציאלי להסלה ערבינית ויצרות סיכון ממשי וחמור לשלם הציבור וביתחונו" (ע"פ 3156/11 זרואה נ' מדינת ישראל, [הורסם בנקו] פסקה 5 (21.02.2012)). בהתאם, מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה היא מדיניות של ענישה מחמירה המחייבת בדרך כלל הטלת עונשי מאסר לRICTיו בפועל גם על מי שזו הרשותו הראשונה (ע"פ 12/2006 מדינת ישראל נ' אסדי[הורסם בנקו] (28), (להלן: עניין אסדי); ע"פ 12/2006 כויס נ' מדינת ישראל, [הורסם בנקו] פסקה 6 (25.3.2012)...". (ע"פ 13/2013 **חנא פרח נ' מ"י** (25/2/14), מפי כב' הש' זילברט)."

יכ:

"חומרתה של עבירות החזקת נשק, מוקורה בכך שעבירה זאת אינה נעשית לרוב אלא כדי לאפשר ביצוען של עבירות אחרות, שמעטםطبعו של הנשק, הכרוכות באלים או בהפחדה. כמשמעותם בימי שהעולם הפלילי אינם זר להם - כמו כמה מן המעורבים בערעור שלנוינו - ובנשך שלו משתייך קול המוחבא במקום "בלתי טבעי", מקבלים הדברים משנה תוקף. כפי שצינה חברותי הנשיאה ד' ביניש, המציגות השוררת בארץ המתבטאת בזמןנותו של נשק חם ורב עצמה שיש עמו פוטנציאלי להסלת האלים העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה (ראו ע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' פס, סעיף 4, 4.04.19). יש לעשות כן עוד לפני שמדובר בשיכחה שימוש קטלני, באמצעות הרחקת המחזיק בו מן החברה לפראק זמן, והעברת מסר מרთיע באמצעות עונש מאסר ממשי לRICTיו בפועל (ראו למשל ע"פ 3361 ליבוביץ' נ' מדינת ישראל 08 (27.7.08) (להלן: עניין ליבוביץ'); ע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל, 8416 מ"י נ' חרבות ואח' (10/9/10), מפי כב' הש' פוגלם; כן ראו ע"פ 6671 מ"י נ' סרור (14/12/06), מפי כב' הש' לו; ע"פ 06/2009 7955 כרכור נ' מ"י (1/1/07), מפי כב' הש' מרצל; ע"פ 761/07 מ"י נ' אדרי (22/2/07), מפי כב' הש' לו; ע"פ 2944/09 אבו מעמר נ' מ"י (9/12/09), מפי כב' השופטים חשיין, גرونיס (כתוארו דאץ) וג'ובראן; כן ראו ע"פ 9543/93 רחאל נ' מ"י (19/1/10), מפי כב' השופט רובינשטיין).

ג. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירות שביצע הנאשם הם שלומו וביטחונו של הציבור, פגעה בסדר הציבורי ו בשלטון החוק, ערכיהם שהמוחקק ראה להגן עליהם מכל משמר.

ונoch מעשהו החמור של הנאשם, ראוי הוא לתגובה עונשית הולמת בדמות מאסר בפועל.

ד. יחד עם זאת, הנאשם תיאר את האופן בו הגיעו הנאשם לידי, כמפורט לעיל, פרק הזמן בו החזיק בו, וכוכנותו הינה להעיבו למשטרה, גרסה התואמת את דבריו במשטרה, שם הודה במעשה באופן מיידי, וכן בתשובתו לכתב האישום. אף שהמאמינה לא הסכימה עם טעונה של ההגנה, לא הביאה ראיות לסתור.

מתחם הענישה

.13

א. באי כוח הצדדים הביאו בפני בית המשפט פסיקה בעבירות דומות ובה קשת ענישה רחבה של עונשים, זה בכיה זהה בכיה.

המואשימה, אשר כזכור עותרת לקביעת מתחם ענישה הנע בין שנות מאסר, הפניה לפסקי דין 3156/11 פ' 48-24 שבין 24-7-2012 (ראו ע"פ זוראיה נ' מ"י 9373/10 ותד' נ' מ"י 5/10), וע"פ 761/07 מ"י נ' אדרי (22/2/07), שניהם מפי כב' הש' ארבל; ע"פ (ח'') 12-03-15148 מ"י נ' כבאה (19/2/13), מפי כב' הש' כהן; ת"פ (ח'') 11-09-11904 מ"י נ' מרזוק (11/5/19), מפי כב' הש' הורוביץ, ועוד).

ההגנה, אשר עטרה להטלת ענישה שנייה כרוכה במאסר בפועל, הפניה לפסקי דין בהם נגזרו בעבירות דומות עונשי מאסר לרכיבי בעבודות שירות. (ראו ת"פ 13-12-29671 מ"י נ' נאטור (10/6/14), בפני כב' הש' כתיל; ת"פ (ב"ש) 13-02-28360 מ"י נ' عبدالרחמן (1/12/13), מפי כב' הש' זלוטז'ובר; ת"פ (ח'') 5000 מ"י נ' עזב (24/6/13), מפי כב' הש' סעב; ת"פ (ח'') 09-10-12181 (ח'') מ"י נ' סליבא (14/4/10) בפני כב' הש' אילן שיף; ת"פ (ח'') 09-03-12995 מ"י נ' נאטור (10/1/5), מפי כב' הש' הורוביץ; ת"פ (ח'') 08/08/7112 מ"י נ' עוזיאה ואחות (12/1/09) מפי כב' הש' רניאל, ועוד).

ב. לעניין האופן לקביעתו של מתחם הענישה והביקורת בין מתחם הענישה לבין הענישה הנהוגת, המהווה רק אחד הפרמטרים לקביעותו, ראו דבריה של כב' הש' ארבל בע"פ 13/13 חסן נ' מ"י (5/6/13).

בנסיבות העניין, נוכח חומרת העבירה שביצעו הנאים, פוטנציאלי הסיכון הרב הגלום בה, נסיבות ביצוע העבירה, העריכים החברתיים שנפגעו בעטיה, וחומרת הפגיעה בהם, וכן מדיניות הענישה הנהוגת, סבורני כי מתחם העונש הרاء'י במקורה הנדון לגבי מכלול המעשים והעבירות שבוצעו, נע בטוווח בין 18-48 שנות מאסר.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

.14. עם זאת, יש לציין כי הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, ובית המשפט ישקול גם שיקולים הנוגעים לנסיבותו האישיות של הנائم, גילו, עברו, לكيחת אחראיות על ידו, חרטתו, שיתוף הפעולה שלו עם רשות אכיפת החוק, מאמציו לתיקון תוכאות העבירה ולפיצו על הנזק שנגרם בגיןה, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה, וכן השפעת הענישה עליו ועל משפטו, לרבות שיקומו. (ע"פ 06/06 10444 עיני נ' מ"י (25/4/07), מפי כב' הש' ארבל; ע"פ 01/04 4980 הנ"ל; וכן סעיף 40יא לחוק העונשין).

א. לפחות אני רואה לocket ביחסון את הודייתו המידית של הנائم במשטרת - תוך תיאור האופן בו הגיע הנشك לידי וכונתו להעבירו למשטרת - הן בתשובתו לכתב האישום, והן במסגרת הסדר הטיעון בעבודות כתב האישום המתוקן, האחוריות שנטל, והחריטה שהבייע בפני בגיןם.

ב. כן ראו לocket ביחסון את נסיבותו האישיות של הנائم, כפי שפורטו בתסaurus שירות המבחן, מפי סנגורי ומפני עדי האופי שהעידו בעניינו. עסקין בצעיר בן 30, בעל עבר נקי, בן למשפחה טובה, נשוי מזה תקופה קצרה, אב לתינוקת ומצפה ליד נסף, אשר אורח חייו היה נורמלי עובר לביצוע העבירה. לאחר סיום התיכון, ביצע שירות לאומי וכן שירות צבאי מלא בו לא היה מחויב כלום, בנסיבות אשר פורטו בהרחבה לעיל. בהתנהלותו זו גילה הנائم את נוכנותו לתרום מזמננו, מרצו ויכולותיו לציבור בקרבו הוא חי. לאחר מכן עבד למח"תו במסגרת "מודיעין אזרחי", ולאחר מכן החל לעבוד בפועל כאחראי שמירת, ובהמשך בחברה שמירה. מעולם לא נפתח נגדו תיק במשטרת ובערו נקי לחלווטין.

ג. עוד אני רואה להתחשב בתסקירות החיווי שניתן בעניינו של הנאשם, אשר המליץ להעמיד את הנאשם במשפט, ולהטיל עליו מאסר שירות שירות למספר חודשים בלבד, ומاسر על תנאי, כמפורט לעיל. קצינת המשפט ציינה כי הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו תוך הכרה בחומרתם ובהשלכותיהם הקשות, וכן כי לעצם ניהול ההליך נגדו ולמעצמו קיים אפקט הרתעתי. שירות המשפט המליץ להמנע ממאסר בפועל בעניינו, ושילב אותו בקבוצת ערים שעברה עבירות דומות.

אכן, המלצת שירות המשפט כשמה כן היא, המלצה בלבד, אך התרשמתי כי קצינת המשפט בינה את עניינו של הנאשם בזיהירות ובשיקול דעת ראויים, ואני רואה לקבל את המלצתו.

ד. יש אף משמעות לכך שה הנאשם היה נתון - לראשונה בחיי - במעצר תקופה העולה על חמישה שבועות, בין התאריכים 21/7/15 - 30/8/15, אז שוחרר בתנאים מגבלים למעצר בית מלא. מתסקירת שירות המשפט עולה כי לפרקי זמן מסוימים זה הייתה השפעה הרתענית ממשית לגבי. לא נעלו מעוני גורמי הסיכון עליהם עמד קצין המשפט בתסקירות, אך ניתן להתרשם כי הנאשם הפנים את חומרת מעשיו, מעצרו בגין תיק זה הותיר עליו את רישומו, וכי הוא מגלח רצון כן ואmittiy לה坦הله בדרך הימש, ולהיות חיים נורמטיביים.

ועוד, כמו של הנאשם תיאר את המחייבים ששילם הנאשם בגין העבירה שביצע, ניתן להתרשם כי הדברים הותירו עליו את רישומם.

ה. בנסיבות העניין, לאחר ש שקלתי את כל השיקולים הדרושים לעניינו, לרבות המלצה של שירות המשפט, סבורני כי במקרה דנן ניתן וראוי להעדיף את שיקולי השיקום של הנאשם, מתוך ראייה עתידית, ואני רואה לחרוג ממתחם העונישה לקוala.

15. לפיכך אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. מאסר למשך 6 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות, בהתאם להחלטתה של הממונה על עבודות השירות. נוכח העבודה כי על פי חוות הדעת של הממונה היה על הנאשם להתחיל לבצע את עבודות השירות ביום 16/5/16, תעדכן חוות הדעת בתוך 10 ימים מהיום.

ב. אני מעמידה את הנאשם במשפט למשך 12 חודשים, בפיקוחו של שירות המשפט, על כל הכרוך בכך, לרבות המשך השתתפות בקבוצה לצעירים שביצעו עבירות נשך ככל שידרש.

ג. מאסר על תנאי למשך 15 חודשים, שה הנאשם לא ישא בו זולת אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה בה הורשע, או כל עבירה בשתק, וירשע בה בתוך תקופה התנאי או אחרת.

ד. קנס בסך 5,000 ש"ח או 60 ימי מאסר תמורה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתחום 45 יום מהיום.

המציאות תעביר החלטה זו לשירות המבחן - על מנת שישלו צו מבחן לחתימה, ולממונה על עבודות השירות לצורך עדכון חוות הדעת.

ניתן היום, י"א איר תשע"ו, 19 Mai 2016.